

მომხდელის შიშის
19.11.2011

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

17 მარტი 2011 წ.

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ნინო შარაძე
სხდომის მდივანი თამარ ბარნოვი

მოსარჩელე - ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივა“

წარმომადგენლები - ნინო გუჯარაიძე, ირმა მახათაძე

მოპასუხე - საქართველოს მთავრობა

წარმომადგენელი - ირაკლი კობალიანი

დავის საგანი - საჯარო ინფორმაციის გაცემა

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა :

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში სარჩელი აღძრა ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივამ“ და სასარჩელო მოთხოვნის დაზუსტების შედეგად, საბოლოოდ მოითხოვა დაეეღოს საქართველოს მთავრობას - საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425, №431, №433 განკარგულებების, მათი გამოცემის აუცილებლობის დამადასტურებელი განმარტებითი ბარათებისა და 2010 წლის №416, №417, №432 განკარგულებების მხოლოდ განმარტებითი ბარათების, როგორც საჯარო ინფორმაციის გაცემა.

მოპასუხე საქართველოს მთავრობის წარმომადგენელმა მოითხოვა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-ე მუხლის „ა“ პუნქტის საფუძველზე საქმის წარმოების შეწყვეტა და განმარტა, რომ მოსარჩელე მხარე სადავოობის პროცესში ვალდებული იყო საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის მე-5 ნაწილით დადგენილი წესით ხელმისაწვდომობაზე პასუხისმგებელი პირის ქმედებაზე ერთჯერადად წარედგინა ადმინისტრაციული საჩივარი შემდგომ თანამდებობის პირთან - საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსთან, რაც განსახილველ შემთხვევაში არ დგინდება.

მოსარჩელე ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივის“ წარმომადგენლები არ დაეთანხმნენ შუამდგომლობას და განმარტეს, რომ მათ საჯარო ინფორმაციის გადაცემა მოითხოვეს არა საქართველოს მთავრობის კანცელარიიდან, არამედ საქართველოს პრემიერ-მინისტრისაგან, რომელსაც ზემდგომი ორგანო არ გააჩნია. მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელის მოთხოვნა მიმართულია რეალაქტის განხორციელებისაკენ. ამასთან, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლით გათვალისწინებული სარჩელის დასაშვებობის წინაპირობად იმავე კოდექსის მე-2 მუხლის მე-5 ნაწილით დადგენილი მოთხოვნის გავრცელება არ არის მართებული, რამდენადაც სარჩელის მიზანს არ წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა.

სასამართლო გაეცნო საქმის მასალებს, შეაფასა წარმოდგენილი მტკიცებულებები, მოისმინა მხარეთა განმარტებანი მიაჩნია, რომ ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ სარჩელზე დაევალოს საქართველოს მთავრობას 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425, №431, №433 განკარგულებების, მათი გამოცემის აუცილებლობის დამადასტურებელი განმარტებითი ბარათების; საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №416, №417, №432 განკარგულებების მხოლოდ განმარტებითი ბარათების გადაცემა, საქმის წარმოება უნდა შეწყდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

დადგენილია, რომ ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივამ“ 2010 წლის 13 აგვისტოს მიმართა საქართველოს პრემიერ – მინისტრს ნიკა გილაურს და მოითხოვა საქართველოს მთავრობის მიერ 2010 წელს გამოცემული №415, №416, №417, №418, №419, №420, №421, №422, №424, №425, №426, №427, №428, №429, №430, №431, №433 და №434 განკარგულებების ასლების, ასევე ამავე განკარგულებების მიღების აუცილებლობის დამასაბუთებელი დოკუმენტაციის ასლების გადაცემა.

დადგენილია ისიც, რომ საქართველოს მთავრობის კანცელარიის ხორგანიზაციო დეპარტამენტის უფროსის მოადგილემ – საოქმო სამმართველოს უფროსმა ნათია ღლონტმა (საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობაზე პასუხისმგებელი პირი) 2010 წლის 25 აგვისტოს №24/140 წერილით „მწვანე ალტერნატივას“ 2010 წლის 16 აგვისტოს №24/140 განცხადების პასუხად აცნობა, რომ საჯარო ინფორმაციის, კერძოდ საჯარო დაწესებულებაში დაცული ოფიციალური დოკუმენტის – ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მოთხოვნის შემთხვევაში ხელმისაწვდომ ინფორმაციათა კატეგორიის განსაზღვრის მიზნით დაცული უნდა იქნეს ამ სახის დოკუმენტისათვის საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული

კოდექსის 52-52¹ მუხლებით დადგენილი მოთხოვნები. ამასთანავე, გაურკვეველია განცხადებაში დაყენებული საკითხი აქტის მიღების აუცილებლობის „დამასაბუთებელი“ ინფორმაციის მოთხოვნასთან დაკავშირებით. იმავე პირმა, 2010 წლის 10 სექტემბრის №24/140 წერილით ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ 2010 წლის 7 სექტემბრის №24/140 განცხადების პასუხად აცნობა, რომ მათ მიერ მოთხოვნილი საქართველოს მთავრობის განკარგულებებისა და მათი მიღების აუცილებლობის დამასაბუთებელი დოკუმენტაციის ასლებთან დაკავშირებით შეუძლო მიემართა იმ სამინისტროებისა და უწყებებისათვის, რომლებმაც განახორციელეს აღნიშნული სამართლებრივი აქტების პროექტების ინიცირება.

სასამართლო განმარტავს, რომ უწყებრივი ქვემდებარეობა კანონით განსაზღვრულ იმ უფლებამოსილებათა ერთობლიობაა, რომელთა ფარგლებში სასამართლოს შეუძლია მიიღოს და განიხილოს საქმეები. ადმინისტრაციული კატეგორიის საქმეების უწყებრივ ქვემდებარეობას განსაზღვრავს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლი, რომლის მე-5 ნაწილის თანახმად, „სასამართლო არ მიიღებს სარჩელს ადმინისტრაციული ორგანოს მიმართ, თუ მოსარჩელემ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი წესით არ გამოიყენა ადმინისტრაციული საჩივრის ერთჯერადად წარდგენის შესაძლებლობა“. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 178-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად კი, პირს თავის უფლებათა დასაცავად სასამართლოსათვის მიმართვის უფლება გააჩნია საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესის შესაბამისად. იმავე კოდექსის 177-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანოს ქმედება, რომელიც არ არის დაკავშირებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემასთან, საჩივრდება XIII თავით დადგენილი წესით, რომლითაც რეგულირდება ადმინისტრაციული წარმოების საკითხები ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით. ამდენად, სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოსარჩელის მსჯელობას საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 178-ე მუხლის საფუძველზე საჩივრის ერთჯერადად წარდგენის შესაძლებლობებზე ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტის გამოცემასთან დაკავშირებით, ვინაიდან იმავე კოდექსის 177-ე, 180-ე მუხლებით დადგენილია ადმინისტრაციული ორგანოს ქმედებასთან დაკავშირებით, ადმინისტრაციული საჩივრის უფლებამოსილება.

სასამართლო მიუთითებს „საქართველოს მთავრობის სტრუქტურის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლზე, რომლის მე-6 ნაწილის შესაბამისად, მთავრობის მუშაობის წესი განისაზღვრება მთავრობის რეგლამენტით, რომელსაც პრემიერ-მინისტრის წარდგინებით ამტკიცებს მთავრობა. ხოლო ამავე კანონის მე-13 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მთავრობის საქმიანობის ორგანიზაციული უზრუნველყოფის, ანალიტიკური, ინფორმაციული და სხვა მასალების მომზადების, აგრეთვე მთავრობის გადაწყვეტილებათა შესრულების კონტროლის ხელშეწყობის მიზნით იქმნება მთავრობის კანცელარია.

„საქართველოს მთავრობის კანცელარიის შექმნის შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 3 მარტის №2 დადგენილების მე-4 მუხლის შესაბამისად, მთავრობის კანცელარიის მიმდინარე საქმიანობას ხელმძღვანელობს კანცელარიის უფროსი, რომელიც თავისი კომპეტენციის ფარგლებში ახორციელებს კანონმდებლობით, მთავრობის კანცელარიის დებულებითა და პრემიერ-მინისტრის მიერ მისთვის მინიჭებულ უფლებამოსილებებს, ხელმძღვანელობს და კოორდინაციას უწევს კანცელარიის სტრუქტურული ერთეულების საქმიანობას. სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია და მხარეთა შორის სადავოდ არ გამხდარა ის გარემოება, რომ მოსარჩელის მიერ საჯარო ინფორმაციის გაცემის თაობაზე საქართველოს პრემიერ - მინისტრისადმი წარდგენილ 2010 წლის 13 აგვისტოს №04/03-213 განცხადება შესასრულებლად გადაეცა საქართველოს მთავრობის კანცელარიას, რომელსაც ზემოაღნიშნული სამართლებრივი ნორმათა განმარტებიდან გამომდინარე ხელმძღვანელობს და კოორდინაციას უწევს კანცელარიის უფროსი.

სასამართლო, ასევე მიუთითებს „საქართველოს მთავრობის რეგლამენტის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 10 ივლისის №57 დადგენილების 29-ე მუხლზე, რომლის პირველი ნაწილის თანახმად, მთავრობის კანცელარია უზრუნველყოფს აღმასრულებელი ხელისუფლების შესაბამისი დაწესებულებებისა და თანამდებობის პირებისათვის საქართველოს მთავრობის ან პრემიერ-მინისტრის მიერ გადაცემული დავალებებისა და მითითებების დროულ მიწოდებას. ხოლო ამავე დადგენილების 64-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, მთავრობის მოქალაქეთა წერილობით მომართვებზე (განცხადება, საჩივარი, მუშაობის და საჯარო ინფორმაციის გაცემას უზრუნველყოფს მთავრობის კანცელარია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი ნორმების

შესაბამისად. სასამართლო მიუთითებს, რომ განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელის მიერ საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნის თაობაზე წარდგენილ განცხადებაზე საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი წესით პასუხი გაცემული იქნა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის საჯარო ინფორმაციაზე პასუხისმგებელი პირის მიერ, რომლის ქმედებაზე საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესის შესაბამისად, მოსარჩელეს არ გამოუყენებია ადმინისტრაციული საჩივრის ერთჯერადად წარდგენის უფლებამოსილება - საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსთან.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, თანახმად საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-ე მუხლის „ა“ პუნქტისა საქმის წარმოება უნდა შეწყდეს, ვინაიდან საკითხის განხილვა სხვა უწყების - საქართველოს მთავრობის კანცელარიის კომპეტენციაში შედის.

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მეორე ნაწილით, მე-2, მე-12 მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-274, და 284-285, 414-ე, 416-ე მუხლებით.

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ასოციაცია „მწვანე ალტერნატივას“ სარჩელზე, დაევალოს საქართველოს მთავრობას - საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №424, №425, №431, №433 განკარგულებების, მათი გამოცემის აუცილებლობის დამადასტურებელი განმარტებითი ბარათების, 2010 წლის №416, №417, №432 განკარგულებების მხოლოდ განმარტებითი ბარათების გადაცემა, შეწყდეს საქმის წარმოება.

2. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს კერძო საჩივრით მხარეთათვის ამ განჩინების გადაცემიდან 12 დღის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოში (მდებარე თბილისი, გრ. რობაქიძის 7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე აღმაშენებლის ხეივანი მე-12 კილომეტრი, №6)

მოსამართლე:

წინააღმდეგობა
წინააღმდეგობა